

## Nowe władze wydziałów geologicznych i nauk pokrewnych w kadencji od 01.09.2005 do 31.08.2008 r.

DZIEKAN WYDZIAŁU NAUK PRZYRODNICZYCH  
UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO

Prof. dr hab. **Andrzej WITKOWSKI**



Urodzony 20.04.1947 r. w Szczytnej Śląskiej u podnóża Gór Stołowych. W 1966 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Bolesława Chrobrego w Kłodzku, a w latach 1966–1971 studiował biologię na Wydziale Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego. Dyplom z wyróżnieniem oraz stopień magistra otrzymał za pracę *Charakterystyka głowacza białopletwego*

*Cottus gobio* (L.) (Cottidae) z Dzkiej Orlicy (dorzecze Łaby) i Kamiennego Potoku (dorzecze Odry). W 1978 r. obronił pracę doktorską *The taxonomic study of the freshwater sculpins, genus Cottus Linnaeus, 1758, (Cottus gobio L. and Cottus poecilopus Heck.) from Poland*, a habilitował się w 1984 r. na podstawie rozprawy *Analiza ichtiofauny basenu Biebrzy*.

Na Uniwersytecie Wrocławskim przeszedł wszystkie szczeble kariery naukowej: w latach 1971–1973 był asystentem, 1973–1978 — st. asystentem, 1978–1985 — adiunktem, 1985–1990 — docentem, 1990–1991 — profesorem nadzwyczajnym UW, 1991–1999 profesorem nadzwyczajnym (tytułarnym), a od 1999 r. jest profesorem zwyczajnym. Na uczelni piastował funkcje: prodziekana Wydziału Nauk Przyrodniczych (1989–1992), zastępcy dyrektora Muzeum Przyrodniczego (1990–1993, 1993–1996), prorektora ds. nauczania (1996–1999, 1999–2002) i dziekana Wydziału Nauk Przyrodniczych (2002–2005).

Jego zainteresowania naukowe dotyczą: biologii i ekologii ryb, genezy zoogeografii, faunistyki i systematyki oraz ochrony słodkowodnej ichtiofauny Europy. Z tych dziedzin wypromował dotąd czterech doktorów i ok. 50 magistrów i licencjatów. Prowadzi zajęcia (wykłady i seminaria) na kierunku biologia i ochrona środowiska z przedmiotów „hydrobiologia”, „biologia i ekologia ryb” oraz „fauna polski”.

Dorobek naukowy prof. A. Witkowskiego obejmuje 252 pozycje wydawnicze, w tym: 2 książki (monografie), 10 rozdziałów w książkach; 94 prace oryginalne; 1 bibliografię; 65 artykułów przeglądowych; 39 komunikatów i abstraktów wygłoszonych na konferencjach krajowych i zagranicznych; 6 recenzji książek oraz 35 artykułów popularno-naukowych. Najważniejsze publikacje to współautorstwo w książkach *Ryby słodkowodne Polski* (PWN, 2000) i *Polska Czerwona Księga Zwierząt* (PWRiL, 1992 i 2001) oraz monografie *Lipień* (PWRiL, 1984) i *Jaź* (IRS, 1997).

Odbył kilka staży zagranicznych, m.in.: w Biologische Station Wielenbach (1988) i Biologische Station Serrahn (1987) w Niemczech; w Katedrze Hydrobiologii i Ichtiologii uniwersytetu w St. Petersburgu i Stacji Hydrobiologicz-

nej Srednij Ostrov nad Morzem Białym (1989, 1998) w Rosji; w Muzeum Zoologicznym i Katedrze Zoologii The Hebrew University of Jerusalem (1990 i 1996) w Izraelu oraz na Stanowym Uniwersytecie Oregonu w Corvallis (1993) w USA.

W 1973 r. uczestniczył w wyprawie naukowej na szelf zachodnioafrykański oraz trzykrotnie (w latach 2003–2005) w polarnych wyprawach UW. na Spitsbergen.

Profesor A. Witkowski jest członkiem wielu towarzystw i komitetów naukowych, m.in.: Polskiego Towarzystwa Zoologicznego (w latach 1987–1995 był wiceprezesem i prezesem Zarządu Głównego, a od 1999 r. jest jego członkiem honorowym); Polskiego Towarzystwa Hydrobiologicznego (od 1971 r.); Polskiego Towarzystwa Rybackiego (od 1997 r.), Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego (od 1996 r.); Canadian Wildlife Federation (od 1990 r.); Fauna and Flora Preservation Society (Anglia, od 1992 r.); The World Conservation Union/IUCN — Species Survival Commission (Szwajcaria, 1994–1999); Komitetu Zoologii PAN (1993–1996); Komitetu Ekologii PAN (1999–2003); Komitetu Ochrony Przyrody PAN (2003–2006), a także rad naukowych, m.in.: Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie (2000–2003); Rady Naukowej ds. Gospodarki Rybackiej RZGW w Krakowie (2003–2005); Rady Naukowej ds. Gospodarki Rybackiej Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie (2003–2005); Rady Naukowej ds. Gospodarki Rybackiej Dorzecza Dunajca przy Zarządzie Okręgu PZW w Nowym Sączu (2003–2005) oraz Rady Naukowej Parku Narodowego Gór Stołowych (2005–2010).

W latach 1989–2000 był redaktorem *Prac Zoologicznych Acta Universitatis Wratislaviensis*. Jest też członkiem rad redakcyjnych kilku czasopism naukowych: *Przeglądu Zoologicznego* (1990–); *Ichthyologia* (Jugosławia, 1999–); *Folia Agriculturae Universitatis Stetinensis — Piscaria* (2002–); *Faunistische Abhandlungen* (Niemcy, 2002–); *Acta Ichthyologica et Piscatoria* (2005–2006) oraz czasopism wędkarskich — *Wędkarza Polskiego* i *Wiadomości Wędkarskich*.

Za działalność naukową otrzymał Nagrodę III Stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1980 r.) i Nagrodę III Stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1985 r.), a za działalność naukową, organizacyjną i dydaktyczną — 19 nagród rektora Uniwersytetu Wrocławskiego. Został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1995); Krzyżem Kawalerskim Orderu Polonia Restituta (1999); Srebrną (1980), Złotą (1985) i Złotą z Wieńcami Odznaką PZW (1991); Odznaką Zasłużony dla m. Wrocławia i Województwa (1991); Medalem 300-lecia Uniwersytetu Wrocławskiego (2002) i Medalem Zasłużony dla PZW (2005). Jest też Honorowym Obywatel Kłodzka (1998).

Jego hobby to góry i wędkarstwo muchowe.

### PRODZIEKANI

ds. dydaktyki — prof. dr hab. Anna OKULEWICZ  
ds. socjalno-bytowych studentów — prof. dr hab. Stanisław STĄSKO  
ds. studiów zaocznych — prof. dr hab. Wiesław WĄTOREK

## UNIwersytetu Warszawskiego

Prof. UW, dr hab. **Andrzej KOZŁOWSKI**

Urodził się 21.11.1946 r. w Warszawie. Po ukończeniu liceum ogólnokształcącego w 1964 r. oraz studiów wyższych na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego przygotował pracę dyplomową na temat kwarcu pomagmowego masywu strzegomskiego i karkonoskiego pod kierunkiem (wówczas) docenta dr. hab. Zygmunta Waleńczaka. Egzamin magisterski zdał w kwietniu 1970 r. Zainteresowania naukowe koncentruje wokół badań inkluzji fluidalnych w minerałach i odtwarzania za ich pomocą warunków fizykochemicznych krystalizacji tych minerałów. W początkowym okresie jego badania dotyczyły utworów hydrotermalnych i pneumatolitycznych. Etap ten został zamknięty doktoratem w roku 1978, uzyskanym na Wydziale Geologii UW (promotorem był prof. dr hab. Zygmunt Waleńczak). Po doktoracie zainteresował się badaniami inkluzji stopów w utworach magmowych. Ponadto prowadził badania inkluzji w minerałach pochodzenia diagenetycznego, a ostatnio także w minerałach metamorficznych. Wśród utworów kruszconosnych uwagę A. Kozłowskiego przyciągnęły mineralizacje wolframowo-cynowe i cynkowo-olowiowe. W latach 1975–1979 i 1990–1993 prowadził badania warunków powstawania śląsko-krakowskich złóż cynku i ołowiu. Monografia, będąca rezultatem tych badań oraz badań metodycznych, opublikowana w *Acta Geologica Polonica*

pod tytułem *Origin of Zn-Pb ores in the Olkusz and Chrzanów districts: a model based on fluid inclusions*, stała się rozprawą habilitacyjną. W roku 2000 został mianowany na stanowisko profesora UW. Odbył 14 zagranicznych staży naukowych (w USA, RFN i Irlandii), łącznie ze stypendium Fundacji im. A. von Humboldta. Całkowita liczba jego publikacji wynosi ponad 220 pozycji, na które składają się monografie, artykuły recenzowane, polemiczne, abstrakty i streszczenia, recenzje książek naukowych i omówienia konferencji naukowych, książka popularno-naukowa (nagrodzona w konkursie ogólnopolskim), tłumaczenia książek mineralogicznych oraz wydanie 22 tomów czasopism. Prowadził wykłady, ćwiczenia oraz kursy terenowe z przedmiotów chemicznych, geochemicznych i mineralogicznych dla wszystkich lat studiów. W trakcie zagranicznych staży naukowych prowadził kursy badań inkluzji. Kierował 25 ukończonymi obecnie pracami dyplomowymi, w tym dwiema (wspólnie z promotorem niemieckim) na Uniwersytecie Tübingen; wypromował dwóch doktorów.

W poprzednich kadencjach był zastępcą dyrektora oraz dyrektorem Instytutu Geochemii, Mineralogii i Petrologii WG UW. Dokładniejsze informacje można znaleźć na stronie internetowej [www.geo.uw.edu.pl/GMP/KOZLOWSKI/kozłowski.htm](http://www.geo.uw.edu.pl/GMP/KOZLOWSKI/kozłowski.htm). Bardzo lubi popularyzację nauk geologicznych. Od 2000 roku sam prowadzi stronę internetową „Geohobby” ([www.geo.uw.edu.pl/HOBBY/](http://www.geo.uw.edu.pl/HOBBY/)).

## PRODZIEKANI

ds. finansowych — dr Ewa KROGULEC  
ds. studenckich — dr hab. Urszula RADWAŃSKA  
ds. naukowych — dr hab. Andrzej BARCZUK

DZIEKAN WYDZIAŁU GEOLOGII, GEOFIZYKI  
I OCHRONY ŚRODOWISKA  
AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJProf. AGH, dr hab. inż. **Jacek MATYSZKIEWICZ**

Jacek Matyszkiewicz ma 46 lat. Studia na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie ukończył w 1983 r., uzyskując Medal im. St. Staszica dla Najlepszego Absolwenta w roku akademickim 1982/83. Doktorat z nauk przyrodniczych (AGH) obronił z wyróżnieniem w 1990 r., a habilitację (AGH) w 1998 r.

Specjalizuje się w sedymentologii i diagenecie węglanów i utworów krzemionkowych, w szczególności utworów górnej jury i jest autorem około 100 publikacji związanych tematycznie z tymi dziedzinami nauki. Współpracuje głównie z niemieckimi ośrodkami naukowymi w Erlangen, Berlinie i Stuttgart, które poznał przebywając na stypendiach: Deutscher Akademischer Austauschdienst (1991–1992), Fundacji Volkswagena (1993–1994) i Fundacji Humboldta (1996–1997). Ostatnio intensywnie współpracuje z Uniwersytetem Cluj-Napoca (Rumunia).

Na macierzystym wydziale jest od 1999 r. kierownikiem Zakładu Kartografii Geologicznej. Wykłada geologię struk-

turalną i kartografię geologiczną oraz prowadzi praktyki terenowe. W latach 1999–2002 pełnił funkcję prodziekana, a w okresie 2002–2005 był kierownikiem studiów doktoranckich. Jest członkiem Senatu AGH, w którym w latach 2002–2005 kierował pracami jednej z komisji. W 2002 r. koordynował prezentację AGH na Festiwalu Nauki w Krakowie. Od 1983 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Geologicznego, w którym pełnił liczne funkcje. W latach 1999–2004 był przewodniczącym Oddziału Krakowskiego Polskiego Towarzystwa Geologicznego, a w 2003 r. został wybrany na przewodniczącego PTG na kadencję 2003–2005. Od 2003 r. pełni też funkcję przewodniczącego Komisji Nauk Geologicznych Oddziału Krakowskiego Polskiej Akademii Nauk, od 1999 r. jest członkiem Polskiego Komitetu *International Geoscience Programme* (wcześniej *International Geological Correlation Programme*), a w 2005 r. został powołany do Rady Geologicznej przy Ministrze Środowiska.

## PRODZIEKANI

ds. naukowych i współpracy z zagranicą — prof. AGH, dr hab. inż. Jan GOLONKA,  
ds. dydaktycznych studiów dziennych — dr inż. Janusz HERZIG  
ds. dydaktycznych studiów dziennych i studiów doktoranckich — dr hab. inż. Jacek MUCHA  
ds. dydaktycznych studiów zaocznych — dr inż. Andrzej SZYBIST

DZIEKAN WYDZIAŁU BIOLOGII I NAUK O ZIEMI  
UNIwersYTETU JagIELLOŃskiego

Prof. dr hab. **Kazimierz KRZEMIEN**



Urodził się w 1951 r. Jest członkiem Komitetu Nauk Geograficznych PAN. Prowadzi prace z zakresu: geomorfologii fluwialnej obszarów górskich i wysokogórskich (w Tatrach, Alpach, górach Szkocji, Masywie Centralnym, Antyatlase), dynamiki współczesnych procesów morfogenetycznych obszarów wysokogórskich (w Tatrach i Masywie Centralnym), rozwoju rzeźby wy-

branych obszarów górskich oraz antropogenicznego oddziaływania człowieka w tych obszarach.

Dorobek naukowy profesora Kazimierza Krzemienia obejmuje ponad 130 publikacji krajowych i zagranicznych. Znaczną część tego dorobku stanowią opracowania w języ-

kach kongresowych, drukowane w kraju i za granicą, między innymi w Austrii, Szwajcarii, Niemczech, Francji, Belgii i Rosji.

Od 1995 r. pełni funkcję kierownika Zakładu Geomorfologii w Instytucie Geografii i Gospodarki Przestrzennej UJ, w latach 1996–1999 był dyrektorem Instytutu Geografii UJ, a od 1999 r. prodziekanem Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi UJ.

Bierze czynny udział w życiu organizacji naukowych — jest członkiem Komitetu Nauk Geograficznych PAN (od 1996 r.), sekretarzem Komisji Nauk Geograficznych PAN — Oddziału w Krakowie (od 1996 r.), członkiem Rady Bieszczadzkiego Parku Narodowego od 2001 r., zastępcą prezesa Stowarzyszenia Geomorfologów Polskich od 2002 r.

PRODZIEKANI

ds. finansowych — dr hab. inż. Marek MICHALIK  
ds. studenckich — dr hab. Elżbieta HADUCH

DZIEKAN WYDZIAŁU NAUK O ZIEMI  
UNIwersYTETU ŚLĄskiego

Prof. dr hab. **Jacek Adam JANIA**



Urodził się 29.07.1950 r. w małej wiosce sudeckiej Gorzuchów k. Kłodzka. Szkołę podstawową i liceum ogólnokształcące ukończył w Nowej Rudzie (maturę zdał w 1968 r.). Studia geograficzne w Instytucie Geograficznym, Wydziału Przyrodniczego Uniwersytetu Wrocławskiego im. B. Bieruta odbył w latach 1968–1973. Tytuł magistra geografii z wyróżnieniem uzyskał w 1973

roku pod kierunkiem prof. Alfreda Jahna na podstawie pracy z zakresu procesów peryglacialnych na stokach gruzowych Spitsbergenu, będącej efektem udziału w ekspedycji latem 1972 r. Wpierw podjął pracę w Oddziale Dolnośląskim Instytutu Geologicznego. Zajmował się kartowaniem pokryw stokowych w Sudetach środkowych oraz osadów czwartorzędowych na Wzgórzach Dalkowskich i ich przedpolu, także z wykorzystaniem zdjęć lotniczych (1973–1975). Następnie przeszedł do nowo utworzonego Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu, z którym jest związany do teraz. W 1978 r. na Uniwersytecie Wrocławskim obronił pracę doktorską na temat antropogenicznych zmian wybranych elementów środowiska geograficznego we wschodniej części Wyżyny Śląskiej (promotor — doc. dr hab. Edward Tomaszewski). Następnie rozpoczął badania glaciologiczne i kontynuował studia nad stokami peryglacialnymi na południowym Spitsbergenie. Habilitował się na podstawie rozprawy *Dynamiczne procesy glacialne na południowym Spitsbergenie (w świetle metod fotogrametrycznych i fotointerpretacyjnych)* w 1988 r. na Uniwersytecie Wrocławskim (praca nagrodzona przez PAN). Tytuł profesora uzyskał w 1996 r. Stanowisko profesora zwyczajnego otrzymał w 2000 r. Odbył liczne staże naukowe i podróże studialne, m.in. do Japonii, Kanady, Norwegii, Szwecji, Finlandii, na Kubę, Islandię, na Wyspy Owcze, do Wielkiej Brytanii,

Francji, Szwajcarii, ZSRR (Rosji) i Nepalu (Himalaje Khumbu). Uczestniczył wielokrotnie w ekspedycjach naukowych na Spitsbergen oraz na Islandię, jak również w słowackie Tatry Wysokie.

Od czasu habilitacji skoncentrował się na badaniach glaciologicznych, a następnie na zagadnieniach paleoglacjologicznych Polski NW, jak również na wybranej problematyce peryglacialnej z uwzględnieniem gór wysokich. Kontynuował także zainteresowania antropogenezą środowiska Wyżyny Śląskiej. W większości prac stosuje metody teledetekcyjne i geodezyjne, wspierane studiami terenowymi. Kierował 4 dużymi projektami badawczymi KBN i uczestniczył w 3 projektach europejskich.

Opublikował ponad 70 artykułów naukowych, w tym w renomowanych czasopismach międzynarodowych, oraz 3 książki. Współpracuje naukowo z kilkunastoma ośrodkami naukowym w Europie, Ameryce i Azji. Jest wieloletnim członkiem i narodowym korespondentem *International Glaciological Society*, narodowym przedstawicielem w *Council of the International Arctic Science Committee (IASC)* oraz *Working Group on Arctic Glaciology IASC*. Jest członkiem komitetów PAN: Badań Polarnych, Nauk Geograficznych i Globalnych Zmian Środowiska, a także Narodowego Komitetu IV Międzynarodowego Roku Polarnego 2007–2008.

Wypromował 6 doktorów, obecnie opiekuje się dwięcioma doktorantami.

Jest kierownikiem Zakładu Teledetekcji Środowiska w Katedrze Geomorfologii (od 1991). Pełnił funkcję dziekana Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w latach 1993–1996. W latach 1996–1999 był prorektorem do spraw nauki i współpracy Uniwersytetu Śląskiego. W 2002 r. ponownie został dziekanem Wydziału Nauk o Ziemi UŚL., a w tym roku wybrano go na kolejną kadencję 2005–2008.

Lubi wycieczki górskie, fotografię przyrodniczą, literaturę faktu oraz muzykę, zwłaszcza poważną. Żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci.

PRODZIEKANI

ds. naukowych — dr hab. Andrzej KOWALCZYK  
ds. kształcenia: kierunek geologia — dr hab. Edward GLUCHOWSKI  
ds. kształcenia: kierunek geografia — dr hab. Maria TKOCZ

DZIEKAN WYDZIAŁU GÓRNICTWA I GEOLOGII  
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJProf. dr hab. inż. **Krzystian PROBIERZ**

Urodził w 1950 r. w Chorzowie. Po ukończeniu nauki w Technikum Górniczym w 1969 r. rozpoczął studia na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym AGH w Krakowie. Studia wyższe ukończył w 1974 r., uzyskując tytuł magistra inżyniera geologii górniczej za pracę dyplomową pt. *Tektonika południowego skrzydła siodła głównego między uskokiemi Zuzanna, Książęcy i Przemysza*, wykonaną pod kierunkiem prof. Stanisława Z. Stopy.

Pracę zawodową podjął w 1975 r. w Zakładzie Geologii i Hydrogeologii Złóż Wydziału Górniczego (obecnie Górnictwa i Geologii) Politechniki Śląskiej w Gliwicach. W 1982 r. obronił rozprawę doktorską pt. *Zmienność jakości węgla w złożach kopalń Borynia, Manifest Lipcowy i XXX-lecia PRL na tle budowy petrograficznej pokładów*, której promotorem był prof. Wiesław Gabzdyl. Pracę habilitacyjną *Wpływ metamorfizmu termalnego na stopień uwęglenia i skład petrograficzny pokładów węgla w obszarze Jastrzębia (GZW)* obronił w 1990 r., także na Politechnice Śląskiej. W latach 1985–1990 pracował również na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W 2004 r. otrzymał tytuł profesora nauk technicznych.

Główny nurt działalności naukowej profesora, obejmujący Górnośląskie Zagłębie Węglowe oraz właściwości węgla, dotyczy górnictwa, geologii kopalnianej, geologii złóż i ochrony zasobów, gospodarki surowcami mineralnymi, w tym problematyki bezpieczeństwa surowcowo-energetycznego, geologii i petrologii węgla, przeróbki węgla i sozologii górniczej. Profesor jest autorem lub współautorem ponad 200 publikacji, w tym m.in. książek: *Wpływ metamorfizmu termalnego na stopień uwęglenia i skład petrograficzny pokładów węgla w obszarze Jastrzębia (GZW)*; *Górnictwo na cenzurowanym* i *Monitoring jakości węgla*

*kamiennego od złoża poprzez procesy eksploatacji i przeróbki do produktu handlowego*. Jest promotorem 6 ukończonych prac doktorskich oraz 37 prac dyplomowych. Jest recenzentem 13 prac doktorskich i habilitacyjnych. Prowadził wykłady na uczelniach w Bochum, Freibergu, Ostrawie, Madrycie, Vigo, Oviedo i w Hanoi. Współpracuje także z uniwersytetami w Aachen, Münster, Tybindze, Leoben, Delft, Koszycach i Pradze.

Od 1994 r. organizuje cykliczne konferencje naukowe — Zagadnienia Ekologiczne w Geologii i Petrologii Węgla, a od 2000 r. także Górnictwo Zrównoważonego Rozwoju. Zorganizował w Gliwicach, w porozumieniu z koncernem *Vinacoal*, kształcenie młodzieży wietnamskiej na kierunku górnictwo i geologia, a także kilka edycji studiów podyplomowych dla inżynierów wietnamskich. Jest również autorem i współautorem 13 wystaw geologicznych oraz organizatorem 21 giełd minerałów i skamieniałości.

Profesor K. Probiez uczestniczy w wielu krajowych i międzynarodowych towarzystwach naukowych, m.in. w Komitecie Górnictwa i Gospodarki Surowcami Mineralnymi PAN. Był członkiem zagranicznym Rady Wydziału Górnictwa i Geologii VSB-TU Ostrawa. Od 1998 r. jest recenzentem Agencji Grantów Republiki Czeskiej. Jest członkiem grup roboczych *Arbeitsgemeinschaft für Organische Petrologie* oraz *Arbeitskreis Ingenieurgeologische Kartierung*. W latach 1990–1993 oraz 1996–2002 pełnił funkcję prodziekana ds. organizacji, a od 2002 r. jest dziekanem Wydziału Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej. Jest przewodniczącym Konwentu Dziekanów Wydziałów Górniczych i Geologicznych, grupującego także przedstawicieli Czech i Słowacji.

Za osiągnięcia w pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej został odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi RP oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Ma tytuł Generalnego Dyrektora Górniczego I stopnia.

## PRODZIEKANI

ds. studenckich — dr inż. Piotr SOBOTA

ds. naukowych — prof. PŚ, dr hab. inż. Jan DRENDA

ds. studiów wieczorowych — dr inż. Roman PIŁORZ

DZIEKAN WYDZIAŁU NAUK GEOGRAFICZNYCH I  
GEOLOGICZNYCH  
UNIwersYTETU IM. ADAMA MICKIEWICZAProf. dr hab. **Henryk ROGACKI**

Urodził się 17.12.1942 r. w Gdyni. Liceum ogólnokształcące ukończył w Poznaniu. W 1961 roku rozpoczął studia na kierunku geograficznym na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, które ukończył w 1966 roku.

W 1975 roku uzyskał doktorat, a w 1988 stopień doktora habilitowanego nauk przyrodniczych w zakresie geografii ekonomicznej. Tytuł profesora nauk o Ziemi został mu nadany w 2002 roku.

Jego publikacje dotyczą struktury przestrzennej gospodarki w ujęciu lokalnym i regionalnym (ze szczególnym uwzględnieniem przemysłu), procesów rozwoju społecz-

no-ekonomicznego świata, powiązań przestrzennych w systemie światowym oraz stosowania metod ilościowych w badaniach geograficzno-ekonomicznych.

Wypromował pięciu doktorów i 150 magistrów geografii oraz gospodarki przestrzennej.

W latach 1990–1996 był prodziekanem Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych UAM, a w latach 1998–2005 dyrektorem Instytutu Geografii Społeczno-Ekonomicznej i Gospodarki Przestrzennej Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Jest członkiem Komitetu Nauk Geograficznych PAN i członkiem Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN.

## PRODZIEKANI

ds. nauki i informatyzacji — prof. UAM, dr hab. inż. Marek MARCINIĄK

ds. studenckich — prof. dr hab. Janusz SKOCZYLAŚ

ds. studiów zaocznych — prof. UAM, dr hab. Zygmunt MŁYNARCZYK